

оргиюв день, въ началото на пролѣтѣта и когато се захваща хайдушкото врѣме. Освѣнъ това тѣ се надѣваха да прѣминатъ български чети отъ Влашко. Главния дѣятелъ бѣше Георги Бенковски, който дойде прѣзъ зимата отъ Сърбия въ Панагюрище; той и неговитѣ другари произхождаха отъ школата на Василя Левски и всичкото движение устроиха ония, които бѣха останали отъ старитѣ комитети. Най-послѣ на 19/31 Мартъ възстанниците направиха събрание въ лѣсоветѣ на Сръдния-гора подъ ясното небе, въ гората Разлатица. Тамъ се рѣши да възстанатъ на 1-й Май; до тогавъ трѣбвало всичкитѣ приготовления да се свършатъ. Врѣмето било твърдѣ згодно, защото всичкитѣ турски войски се въспратиха на сръбскитѣ граници а България остана съвсѣмъ празна отъ войски.

Но Турцитѣ чрезъ своитѣ шпиони се извѣстиха че Българитѣ иматъ намѣрение да възстанатъ, понеже приготовленията се правяха доста явно. Най-първо прѣнасянието на храни и други подозрителни нѣща въ горитѣ бѣше имъ нѣкакъ си удивително. На 1 Май Азизъ-паша, Пловдивскій мютесарифъ, дойде въ Татаръ-Пазарджикъ за да се увѣри отъ близо за тия нѣща; той бѣше справедливъ и кроткъ човѣкъ, твърдѣ снисходителенъ къмъ Християнитѣ като мислеше че мирното земледѣлческо население е найважно за държавата; заради това още когато бѣше Видинскій Мютесарифъ Турцитѣ го мразяха и го наричаха «Гяуръ-паша», а Християнитѣ го обичаха.*) Той веднага испраща нѣколко

*) За дѣятелността на Азизъ-паша въ Видинъ пише Каницъ, Donau-Bulgarien II. 8.